

мажжие, избранны отъ всичкий Израиль, та "отиде да търси Давида и мажжие-тъ 4 му по скалы-тъ на дивы-тъ козы. И дойде въ ограды-тъ на овцы-тъ при пажъ-тъ, дѣто имаше пещера: и "влѣзе Сауль "за нуждаж-тъ си: а "Давидъ и мажжие-тъ му 5 сѣдѣхъ понавѣтрѣ въ пещерж-тъ. И "рекохъ мажжие-тъ Давидови нему: Ето день-тъ, за който ти говори Господъ, и рече: Ето, азъ ще прѣдамъ непрѣятеля ти въ ржеж-тъти, и ще му направишъ както ти ся види добро. Тогазъ станжъ Давидъ, та отрѣза скрышно полж-тъ на Сауловож- 6 тъ мантійжъ. И слѣдъ това, "сърдце-то на Давида ся растрепера, понеже отрѣза 7 лж-тъ на Саула. И рече на мажжие-тъ си: "Да ми не даде Господъ, да направи жъ това иѣщо на господаря си, помазаникъ-тъ Господень, да турїжъ ржеж-тъ си на него; защото е помазаникъ Господень.

8 И "вѣзбрани Давидъ мажжие-тъ си съ тѣзи рѣчи, и не ги остави да станжъ противъ Саула. А Сауль станжъ отъ пещерж-тъ, та отиде по пажъ-тъ си. И слѣдъ това станжъ Давидъ, та излѣзе изъ пещерж-тъ, и извика отзадъ Саула и рече: Господарю мой царю. И когато погледиши Сауль назадъ си, Давидъ ся наведе съ лице-то си до земїй-тъ, та му ся 10 поклони. И рече Давидъ Саулу: "Защо слушашъ думы-тъ на човѣцъ, които 11 думатъ: Ето, Давидъ иска зло-то ти? Ето тойзи день видѣхъ очи-тъти, какъ тя прѣдаде Господъ въ ржеж-тъми днесъ въ пещерж-тъ: и единъ рекохъ да тя убїшъ: но окото ми тя пожали; и рѣкохъ: Не щажъ да турїжъ вързъ господаря си; защото е помазаникъ Господень. 12 Виждъ още, отче мой, виждъ даже полж-тъ на мантійж-тъ си въ ржеж-тъми: и отъ това че отрѣзахъ полж-тъ на мантійж-тъти, а не тя убихъ, познай и виждъ, че "иѣма злобжъ нито прѣстѫпление въ ржеж-тъми, и не съмъ съгрѣшилъ противъ тебе: "но ты гонишъ живьтъ ми за да го отнемешъ. "Нека сѫди Господъ между мене и тебе, и да ми отмъсти Господъ отъ тебе: но моя-та ржекъ не ще да бѫде на тебе. Както говори пословица-та на древни-тъ: Отъ беззаконни-тъ излази беззаконие: но моя-та 14 ржекъ не ще да бѫде вързъ тебе. Подиръ кого е излѣзъ Израилевъ царь? подиръ кого тичашъ ты? "подиръ умрѣло куче ли, "подиръ единъ бѣлхъ ли?

въ Исаи. 38; 12.

гъ Исаи. 141; 6.

дъ Суд. 3; 24.

* Езеръ да покръте нозѣ-тъ си.

въ Исаи. 57; надпись - тъ. 142;

надпись-тъ.

жъ Гл. 26; 8.

зъ 2 Цар. 24; 10.

и Гл. 26; 11.

и Исаи. 7; 4. Мат. 5; 44.

Рим. 12; 17, 19.

къ Исаи. 141; 6. Прит. 16; 28. 17; 9.

лъ Исаи. 7; 3. 35; 7.

мъ Гл. 26; 20.

нъ Быт. 16, 5. Суд. 11; 27.

гъ Гл. 26; 10. Йов. 5; 8.

о Гл. 17; 43. 2 Цар. 9; 8.

п Гл. 26; 20.

р Ст. 13.

съ 2 Извр. 24; 22.

тъ Исаи. 35; 1. 43; 1. 119;

16 "Господъ прочее нека е сѫдія, и нека сѫди между мене и тебе: и "нека види, че нека мя защити, и нека мя избави 17 отъ ржеж-тъти, И като свѣрши Давидъ да говори тѣзи думы Саулу, рече Саудъ: "Твой-тъ ли гласъ е тойзи, чадо мое Давиде? И възвыси Сауль гласъ-тъ си, и плака: И "рече Давидъ: "Ты си по праведенитъ отъ мене; защото "ты ми въздаде добро, а азъ ти въздадохъ зло. И ты показа днесъ колко добро ми си направиши; защото "като мя заключи Господъ въ ржеч-тъти, ты мя не уби. И кой като намѣри врагъ-тъ си, бы го оставилъ да отиде по пажъ-тъ си безъ поврѣдъ? Господъ прочее да ти въздаде добро, за онова което ми ты направи тойзи день. 21 И сега, ето, "познавамъ че наистинѣ ти ще ся възариши, и царство-то Израилево 22 ще ся утвѣри въ ржеж-тъти. "Сега прочее заключиши ми ся въ Господа, "че нѣма да истрѣбишъ сѣмѣ-то ми слѣдъ мене, и че нѣма да погубишъ име-то ми отъ домъ-тъ на отца ми. И заклюши ся Давидъ 23 Саулу. И отиде си Сауль въ домъ-тъ си: а Давидъ и мажжие-тъ му възлѣзохъ "въ крѣпостъ-тъ.

ГЛАВА 25.

1 И "умрѣ Самуилъ: и събрахъ ся всичкий Израиль, та го "плакахъ, и погребохъ го въ домъ-тъ му въ Рамѣ. И станжъ Давидъ, та слѣзъ въ пустынѣ-тъ "Фаранъ. 2 И имаше единъ човѣкъ "въ Маонъ, на когото работата бѣше "на Кармилъ, и тойзи човѣкъ бѣше много голѣмъ, и имаше три тысячи овцы, и тысячи кози: и стрижеше овцы-тъ си на Кармилъ. 3 И име-то на човѣкъ бѣше Наваль, а име-то на женъ му Авигея: и жена-та бѣше благородна, и краснолична, и човѣкъ-тъ жестокъ, и лукавъ въ работите си, и той бѣше "отъ родъ-тъ на Халевъ. И чу Давидъ въ пустынѣ-тъ, че "На 5 валь стрижеше овцы-тъ си. И проводи Давидъ десетъ момка, и рече Давидъ на момци-тъ: Възлѣте на Кармилъ, та идѣте при Навала, и поздравите го въ име-то 6 ми. И да речете: Да си живъ! "миръ и на тебе, миръ и на домъ-тъ ти, миръ и 7 на всичко чо имашъ! И сега чухъ че имаша стригачи: ето, овчари-тъ ти, които бѣхъ съ нась, не ги поврѣдихъ, "нито

154. Мах. 7; 9.

у Гл. 26; 17.

ф Гл. 26; 21.

хъ Быт. 38; 26.

и Мат. 5; 44.

ч Гл. 26; 23.

и Гл. 23; 17.

и Быт. 21; 23.

и 2 Цар. 21; 6, 8.

и Гл. 23; 29.

а Гл. 28; 3.

б Числ. 20; 29. Втор. 34; 8.

въ Быт. 21; 21. Исаи. 120; 5.

г Гл. 23; 24.

дъ Ин. Нав. 15; 55.

* Или кучешки.

е Быт. 38; 13. 2 Цар. 13; 23.

жъ 1 Лѣт. 12; 18. Исаи. 122; 7.

Лук. 10; 5.

зъ Ст. 15, 21.